

ՍԻԼԱԼ. — Թեբեցեանն ազլի քէշֆրէթի
մալլեմիւնհիւզ տիւր, քէնտիսի եա ընըզ
Բա¹⁾ րիզլիքտէն ազլ իտիլտիկիւնի, լաքին
կաթաղիկսաղընն էօտէսինտէ պագի պոռ-
լաւնորըընը իտտաա իտէպլիթ ր յի:

— Հասուն է՞, է վերելէ՞

— Թերզեան էֆ.՝ սըֆաթը բունանի
յէսի իթիպարը իլէ Կաթողիկոս գալաճա
ղընը իտաաա իտէպիլի՞ր մի :

— Լաքին Կաթողիկոսը ընդ Բաբա հա
րէկէր թաքնաբերական տախտակ
խորհրդի տիրոջ

— Օրսպիլիր. լաքին օ թաստիգ ք
ֆրյէթի՛ սըրֆ պիր յէրէֆի բուհանն օ
կէրէք տիր. եօգսա հիւքիւմէթը Սէն
նէգսիւտէքի սրֆաթը բէսիլիսինէ թէ

իւզգիւն օւսմանց զանն իտէրիւմ, վէ էկէր
 Բաքա հպստէթէլէր օ չէթէթի մօնահապազ
 իթմէր արգօւ պօւհոբուրարաւ, սըթֆ
 Լաթիթնլէրէ գարը իյֆաի վազիթէ իթմէք
 իւզրէ, զէնտիսինի (Թեքպեսնը) Մօնաւն-
 եօր Սարաթիէ միւսթէլալ, վէ ետրիթ լթէր.
 ֆիւնէ Գարտիսնալ եաքապօտաւ սէրպէսթ
 արիւրէր Գ.

Որտա քանական բանն ո՛րն էր այս, թե՛ պէտ է իւր տեսակին մէջ աննախընթաց բայց առով շնորհակն ըսելու համար, մենք մեր առաւնձնաշնորհութեանքն բան մը տու- ժեցինք, սակայն է այնպէս մենք վործնքն ըէ մ'ալ աղտուեցանք, քանի որ թեր- զանի գողութիւնը մեր հասարակութեան համար վարձուեց, քայքայուեմ, մահ էր վասն զի ան՝ իւր խրատ կարճատեւ պաշ- տօնավարութեան միջոցին շատ բան գոր- ծեց չար՝ քան զառաջինն։ Բնականաբար ասանկ յանդուգն, յախուռն է անհետե- տին գործելու արդիւնքն՝ պաշտօնան- կութեանն զատ բան մը սպասել կարելի չէր. պէտք էր իննալ է ինկաւ, քանի որ սխալ գործեցն է չուղղեց, յամառօրէ գործեցն է չախափեցաւ, օրէնքներն ան սաստեց է անարգեցն է նկատի առնել չու- զեց, օրօվհետեւ ի քնէ հնազանդող, հա- մակերպող, վարող է հեռատեան չլլլալէ զատ, միշտ ըսածին, ըրածին է գործա- ծին վրայ յամառ գտնուեցաւ ու առն- ղէմ անաստողներու է նոյն իսկ զխոտ ղուծիւններ ընողներու հանդէպ աններեալ է վրէժխնդիր գտնուեցաւ։ Աւ ահա վախ- ճանր...։

Բայց թերգեանի այս անկումով չնչն կրնար ըսել թէ՛ ամէն կնճռոտութիւնն էլ մնացած, ամէն խնդրո՞ւմ վերցաւ, այնքա՛յ մ'ատեն ալ ե թերեւս 4-5 ամիս երկարի պէտք զգուցարութիւններն, երբ չգտնենք մենք սեղի ճամբար Բաբելոն Գալիսիայումը մը եկեղեցական դասէն իրաւութիւն թերգեան իր ձեռքն գտնուած գուցէ պաթովկոսական ուժով ամէն արգելի պիտի լարուցանէ մեր նոր կազմութեան վրայ, բայց և այնպէս ինծի մտածել կուզայի, այս պարագայ կարգ մը խորհրդաւոր տեսիլներն, որոնք հոս գրի կ'առնեմ:

1866թ.՝ երբ Կրիկիյի Կաթողիկոսութիւնը և Կ. Պօլսոյ Նախագահութիւն միացան Տէրութեան և Հռոմի միջեւ և զամ պայմանագրութեամբ մը՝ բնականօրէն եկաւ այս զուտ հոգեւոր իշխանութեան վրայ միացաւ նաեւ զուտ քաղաքական իշխանութիւնը, Պատրիարքութեան ալ, լատին որ ըստ օրինաց պետութեան Պատրիարքն պէտք էր հոգեւորական ըլլալ, թէպէտեւ 1830էն մինչեւ 1863, Պատրիարքն ու հոգեւոր իշխանութեան զուլին (Նախագահն), զստ զանանիք էին, բայց և այնպէս պետութեան միտ հոգեւոր զուլին՝ Պատրիարքն, ճանչցած էր և Նախագահն և և է քաղաքացիական իրաւունքը չունէր, սակայն և այնպէս անուղղակի միջոցներով, այն անսասնաօրոքար Հառան չառ անգամ ի խնդրանքն, գործադրել տուած էր Տէրութեան, երբ Պատրիարքն և իր վարչակօղովներն մերժած էին խնդրքն։ Աստի օրէնքէ խուսափումներ չին, և անսասնց եղեակն էր որ երկու պետերու իշխանութիւններն սահմանաւորուած չլուան, սիշտ վէճերն պակաս չէին որ

Այս երեք իշխանու թեանց մէկ անձի

Վրայ կեդրոնական, կերպով մը այդ վե-
ճերուն յարգումն էր, բայց երբ մէկ կող-
մանէ այս միացումն իւր մեծագինն օ-
գուտներն ունեցաւ, միւս կողմանէ ան-
գամ մը այդ պաշտօնն ստանձնողը մոռ-
ցաւ իւր նախորդ Պատրիարքներէ քա-
ղաքական իշխանութեան սահմանն և այս-
մասին միշտ առաջ քննեց իւր Կաթողի-
կոսական իշխանութիւնը, նոյն իսկ զուտ
աղփային, վարչական և քաղաքական
հարցերու մէջ։ Այլ եւս Կաթողիարք-
ներու անձերէն կախուռ ունէին օրէնք
հերձ ոյծն և անոց գործածութեան
նկատակն Եւ Լաթի, Ոմանք աւելի յայնա-
նոյն, որքանք աւելի դէմաւագրտութեն
վարեցին այս գործն մինչեւ որ վիճա-
կեցաւ այս պաշտօնն թերզեանի որ
եթէ երբէք բարիք մը ըրաւ ազգին, այ-
լ աս է թէ՛ ասիցէ վերջ պիտի վրձ-
նուի անոր անկատարագիրն և ապագան պար-
զագէս թերզեանի յախուռն գործելու ե-
րանակէն ծագած ապստինճութիւններն ու
քանգէն և այս անգամ ալ Տէրութեան ք-
րոյմամբ անոր պաշտօնանկութիւնով ծա-
գելիք նոր երեւոյթներն ։

Երբ Թերզեան, ըստ պայմանագրու
յնեան ընտրուեցաւ Կ-Պատրիարք, անոր
անկումն մէկ պաշտօնէն, անկումն է նաեւ
միւսէն, որովհետեւ այդ կրկնակ պաշ-
տօններէն էր մին իրմէ ետ առնուի, ինչ
պէս գլխի կրնայ պահել ան՝ իւր միւ-
սաշտօնէն, քանի որ Տէրութեան քով այլ
եւս ինկած ըլլալով Պատրիարքութիւն
պաշտօնէն, ինկած է նաեւ հոգեւոր պետ
իշխանութենէն, ըլլայ իբր Կաթողիկոս
ըլլայ իբր Եպիսկոպոս Կ. Պօլսոյ թեմին
Որովհետեւ այսպիսի ըստոյական իշխա-
նութիւններն երբ մէկ անձի վրայ փեղ-
նացած ըլլան, չենք կրնար երեսակ յե-
թէ աչ կողմն Կաթողիկոսութեան հղու-
ըլլայ. իսկ ձախը Պատրիարքութեան, ի
այսօր ձախն ինկած ըլլայ. իսկ այն մնա-

Բայց երբ Թերզեան յամառի մնա
երբ Կաթողիկոս, ապահով թող ըլլայ ի
գիտանադիտութիւնն ռուի մննիկ առ
բան պիտի ընէ և ինքն այն առնն անա
կնկալի պիտի գայ այնպէս, ինչպէս եկա
հնառուն 1878ին Նաբոյի հանապետուն պէս
Այս պարագանին ցաւ ի սիրտ գրի առ
նել կը տարիպտենք, բայց իրողութիւնն
են որ կը պատմենք, Յիշէ Թերզեան կ
ջանայ հոգնեցնել այս ազգն և արպէսո
յաղթանակել անոր վրայ, թող ապառ
ըլլայ թէ առանց նսին իսկ անոր յոգնու
թեան, իւր ապագան ճակատագրային կ
մնայ և վերջնականապէս հրաժարին ան
խուսափելի :

Բայց Ազգային Ընդհ. ժողովը ունի
խրատ ծանր պարտականություններ իւ-
րոյ. պէտք ունի ալ աւելի աշխուրհ
շուրթան, որովհետեւ այս պահուս չա-
փափուկ խնդրոյ մը առջեւ դռներ
անո՛ր իւրաքանչիւր քայլափոխն պէտ-
է կշռէ ու չափէ նորա՛նոր դժուարութեա-
մէջ չիջնալու համար, որովհետեւ բոլ-
այն տաղանդաւորներն զոր անցողից ժողով-
այն վարչականն ամենն իրենց յայտնի
ըլլաւ ու մէկ սխալ քայլ, շատ մը անպա-
տեւանութիւններու դուռ կրնայ բանալ:

Ուրեմն ժողովին կը մնայ ընտրել ն
վարչութիւնն, և հաստատել տայ զա
Տէրութիւնէն, եթէ առ այժմ ոչ պաշտոն
պէս, զոնէ անպաշտոն կերպով, քանի
ով պիտի ներկայացնէ այդ վարչութիւ
նադատքը՝ երբ կ'այտարարէ և Տեղապ
լէպ, իւրով կ'առնուի Տեղապահի ընտրո
թիւնն անկարելի պիտի ըլլայ, զոնէ գ
ծերն առ երես չմնալու համար, նոր վա
րչութիւնն կարենալ զործերն ստանձնել
և շարունակ հարկին գործին:

Թ. Կ. ՆԻԿՈՂՈՍԵԱՆ

—

Ճաւօք սրտի կը տեսնանք որ Ս. Յա-
կոբ Աղգային Հիւանդանոցին Կսեւր գրտ
նուաժ Աղքատանոցը՝ Հոգաբարձութիւնը

մայիս 20-ին փրցնելու ձեռք ձգարձեռով՝ այս ձմեռուսան առեն աղճատները անպատասպար կը թողու, մասնաւոր թէ ծոյն գիշերով անձաւոր այցելելով՝ ներկայ եղանքը այն տխուր տեսարանին, որ խեղճ ասանկները իրենց կահկարասիով միասին անձրեւի տան բացօդեայ մնացած՝ փառածոյ փայտերը վառելով կը տաքնային։ Կարելի չէր արդեօք այս ապօրէն գործը գոնէ ամառուան եղանակին թողուլ։ Ըսեմ Մէծմուսի Լիսպարսի իբր թէ Թաղապետութեանը տակաւն ըլլայ գինեք, անքաւաթը չենք կրնալ հաւատարմօք մինչեւ որ Թաղապետութեան հրամանագիրը չկարտաքուր։ Թող որ այսպիսի հրամանագիրը ոչ թէ Հոգաբարձութեան կ'ուղղուի այլ Ազգային Վարդապետութեան, որուն այսպիսի մէկ թուղթ մը եկած չըլլալէ անոր աղճատաց տուած այլ ընդ այլու պատասխանին յայտնի է։ Եւ ոչ ալ Ազգային Կարաչութեան այսպիսի գիր մը եկած կը կարծեմք, վասն զի նա չէր վարաներ հրատարակելու զայն։

Տարի ու կէս առաջ Բերայի ոստիկանագետ Մուկիմտիտին պէյը՝ Թերզեան նախորդ Պատրիարքին քեզեքէ մը զրկելով փափաք յայտնած էր անգամ մը «Միւթէպէշանը միլլէթ» ժողովոյն ներկագտութիւնը, որ հրաւիրմամբ Թերզեանը 1910 սեպտ. 10 զուսթարուած Ազգային Երեսփոխանական Ժողովոյն ներկայանալով՝ հաղորդած էր Պետութեան հրամանը «Թիմարանոցը և Ազգատանոցը ալլուլիօխադրելու, ըստ որում թաղեցիք կ'ապագատին», որուն ժողովոյն կողման պատասխան տրուած էր թէ Հասարակութիւնը չտոնոց այս մարտածութիւնը ունէր, բայց դրամական անձկութիւնը արգելած էր ցարդ անոր զօրծաղութիւնը եւ հիմա ալ մի և նոյն միտքի վրայ դարձեալ յիմարանոցի մասին՝ եթէ յարմար առիթը պատահի. իսկ աղքատանց նորագեւու խօսք տուած էր և սրկին ան նորագելիները փոխելու, և միկաններ ալ վտարելու՝ եթէ Ոստիկանութիւնը իրեն ձեռնասու գտնուի, իրաց այս վիճակին մէջ զարմանօք կը տեսնանք այժմ աղքատանոցին հարթայատակ ըլլալը եւ թէ Հոգաբարձութիւնը կը կարծէ թանկշինանութեան ժամանակ է, և աղաւթ կ'ըզգայ ինք զինքը արեկնայի գտնելու մեծապէս կը սխալի։ Եթէ ամեն Ազգային Երեսփոխանին դադրած իսկ ըլլայ, ժողովութիւնը կայ, որ գերադոյն իշխանութիւնն է, և որուն առջեւ պատասխանատու գտնուելը՝ կարի ծանր։ Անոր ապացօյցը դեռ ալիքերուս առջեւն է կրկնելու հարկ վնքը համարին՝ ծառայէ որ մեր պապիւրուն շինածք՝ Թոռներ կ'աւրին՝ առանց բնիւն միակի տուած ըլլալու։

Աղքատանոցը Հայ Գաթղիկէից Դպրատան թիւ 5 առանձին հասարակութիւն ձանչցուելէն առաջ իսկ կար, որուն համար կտակներ և բաժնորարարութիւններ հղած էին. ուստի չկրնար անիկայ ջնջութիւնն զինքն զայնարհեալ վրայ չկախ լինալ թէ ինչ որ քաղաքական և ոչ ալ կրնալան, որ կտակագիրներ յաճուելէն քը անոր կտակը ջնջել կարենայ և եւ անոր պայմանները ալիսիւնէ, որով փութեալ յանձնարարել Արքայ Հոգաբարձութեան նոր հաշուաւորը շինել Հասարակութեան յետին կարօտեալոց համահաւասակ պարագային պիտի տրկպտէն ուրիշ անգամ եւս գրիչը ձեռք տանելոյ

Մեծ Դժուարութիւնս. — Պէտք զգալիս զատուր
բիւզ քիւ, ֆուգարախախտեմքն երգատուր ըմ
պենա Պէնէտիւն խորանիւնին էրիւր իւզ
քիւնի պարանմըլ տորւ Ս. Յակոբ Հոգի
բարձութիւնը ինէ, պու ըրտաւա միւշթ
ճէրքի զանբարձագ իշին էլտաճէ կէլէն մաւ
վէնէթի տիւրիւ կէմէմը, վէ ալազաւա
ժալլամթիւ կէտոր, իւրբուտէ, շազը
ֆուգարայըլ զտերմազ իւզքէ, ենէր
ֆուգարախախտ իշնաւոր իշին չիմա
ֆուգարախախտ իաթիտար իշլէմիւ տ

Սահմայի խեթեազ ԿԵ
Միւսթըր մեհուրը դագերա
ՅՈՎԷ. ԹՕԼԱՅԵԱՆ